

Gudbrandsdølen
Dagningen

Ansvarlig redaktør:

Kristian Skullerud

Nyhetsredaktør:

Anne Marie Løkken

Politisk redaktør:

Hallvard Grotli

Redaksjonssjef:

Hans Petter Eide

Redaksjonssjef:

Kjersti Haugtrø

Adm. dir:

Vegar Strand

Gudbrandsdølen

Grunnlagt 1894

Lillehammer Tilskuer

Grunnlagt 1837

DAGNINGEN

Grunnlagt 1924

GD er en fri og uavhengig

dagsavis, heri opptatt

Gudbrandsdølen, Dagningen

og Lillehammer Tilskuer.

Gudbrandsdølen Dagningen arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonsledelsen. Pressens Faglige Utvalg er et klageorgan, oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adr.: Rådhusgata 17, pb 46 Sentrum, 0101 Oslo, tlf: 22 40 50 40.

STERKT: Et sterkt SV er særdeles sterkt i Lillehammer. Partileder Audun Lysbakken og Mizanur Rahaman.

Rekordføre for SV

Det er landsmøtehelg i SV. Partiet samles på toppen av en bølge preget av sterk selvtilitt, i visshet om at partiet ikke har vært sterkere på mange år. Etter årsskiftet har partiet fått nesten 3000 nye medlemmer, og velgeroppslutningen på alle mulige valgmuligheter ligger godt over valgresultatet fra 2017.

SV har sjelden representert noen stor spenningsfaktor foran kommune- og fylkestingsvalg i vårt distrikt. Partiet er fortsatt fraværende i bunken av lokale lister til høstens kommunevalg i de fleste kommuner i Gudbrandsdalen. Denne høsten er likevel interessen for SV lokalt større enn noen gang.

I Lillehammer tyder målingene på at partiet kan styrke seg betydelig. Rollen som haleheng til ordførerpartiet Ap er tilbakelagt. Akkurat nå framstår et sterkt SV som enda sterkere i Lillehammer. På landsmøtet bør det være interesse for å høre hvordan lillehamringene har klart å profilere partiet i den lokale og regionale debatten.

SVs selvtilitt har vokst med Arbeiderpartiets usikkerhet og famling. I regjeringskritikken framstår SV som mer tydelig enn Ap, både i klimadebatten og i debatten om økende forskjeller.

Partileder Audun Lysbakken sitter trygt som leder, og interne stridigheter om nestledervervet kommer ikke til å utløse noe jordskjelv. Det er likevel interessant å se hvordan valget mellom Torgeir Knag Fylkesnes og Kari Elisabeth Kaski framstilles som et valg mellom distrikt og miljø.

Det er fristende å trekke en parallell til Venstre, som mer eller mindre bevisst valgte bort distriktene, som på målingene har oppslutning på et kritisk lavt nivå, og som ikke aner om det finnes en veg tilbake til et nivå over sperregrensa. SV bør vokte seg for å gå i samme fella.

Landsmotet bør være interessert i å høre hva lillehamringene har gjort

Europeisk felle – uansvarligheten som kan ødelegge EU

Aktuelt

CHR. ANTON SMEDSHAUG
Daglig leder i Agri Analyse

NYLIG HAR Frankrikes president Emmanuel Macron henvendt seg til EUs befolkning med brevet: «Kjære Europa, Brexit er en lekse for oss alle; det er på tide med fornying». Leder for Tysklands kristendemokrater, Annegret Kramp-Karrenbauer har svart med artikkelen: «Making Europe right».

Det mest påfallende med disse to artiklene er at de er så forskjellige. Macron ønsker mer union og foreslår en rekke nye overnasjonale overvåkingsorganer og unngår behendig å bruke ordet «nasjonal». Han advarer mot «Den europeiske felle», som han mener er løggen og uansvarligheten som kan ødelegge EU.

KRAMP-KARRENBAUER ER mer tilbakeholden og framhever at «Det er ingen versjon av en europeisk superstat som kan leve opp til målet om et Europa av suverene medlemsstater». Hun legger vekt på mer forsvar, trygghet og grensekontroll, samt det evige tyske målet om sterk europeisk industri.

Det er helt åpenbart at EU nå mangler visjonen som skal ta unionen videre, og enda mer ideologien som skal skape begeistring hos de mange og en ny sosial kontrakt.

Samtidig er den politiske aksenen og koordineringen mellom Berlin og Paris tilsynelatende brutt.

DET OVERRASKENDE er at verken Kramp-Karrenbauer eller Macron er i nærheten av å nevne behovet for å minske forskjeller innen land (bare mellom øst og vest), sikre bedre velferd og ikke minst gi folk tilbake troen på rettferd og framgang i eget liv. Begge to beveger seg mellom ideen om Europa, verdiskaping og ønske om å sette

TRUSSEL: Frankrikes president Emmanuel Macron og Tysklands forbundskansler Angela Merkel står for en politisk akse i EU som tilsynelatende er brutt, skriver innsenderen.

FOTO: FOTO: HEIKO JUNGE, NTB SCANPIX

klima ytterligere på dagsorden.

Klimadiskusjonen synes å erstatte det politiske fokuset på sosial rettferdighet og bedre fordeling. Dette er særlig overraskende når Macrons Frankrike gjennomsyres av en økende mistillit til myndighetene og gateopptøyer på nivå med situasjonen i 1968. Der er folkets krav om sosial rettferdighet og geografisk utjevning dominerende. Macrons svar er å sette inn stadig mer politi og nå også militære styrker.

Vi er vitne til et politisk unionsprosjekt som delegimeres og ser begynnende oppløsning fordi styringseliten ikke lenger har noen svar på de sammensatte økonomiske og sosiale utfordringene som innenfor unionen.

VESTEN TRENGER en sosial markedsøkonomi for det 21. århundre og en ny organisering av Europa. Politikken utviklet gjennom Maastricht-traktaten etter murens fall i november 1989, har ikke virket for folk flest. Østutvidelsen fra 2004 har tømt det østlige Europa for arbeidere i sin beste alder, mens boligpriser er presset opp og lønninger og arbeidsforhold er presset ned i Vest.

I tillegg har sosialdemokratiet havarert i land som Nederland, Frankrike, Tyskland og Slovakia, og vi har fått Brexit som følge av sammenbruddet i arbeiderklassens kår. Fødselstallene er lave, statsgjelden høy og velferdstjenestene svekket. Virkningene av innsparingene etter finanskrisen hjemsøker fortsatt de etablerte partiene.

FELLESVALUTAEN, EUROEN, har ikke skapt verken bedret konkurransevne eller økonomisk stabilitet. Dette har vi sett i den økonomiske forvitringen i Hellas, og redningsaksjonene i Portugal, Irland, Kypros. Og den trege innhenting av etter finanskrisen i euroland som Irland og Latvia (euro fra 2014) kontra Island og Ungarn, som Statsviteren Jonathon Moses har påvist, viser jo at euroen ikke gir økonomiske fordeler på samfunnsnivå. Euroforsøket med å skape en felles valuta for å få en politisk union, har slått feil.

Befolkning etter befolkning ønsker seg tilbake til fellesskapet i nasjonalstaten, der fordelingen kan bedres, lønningene heves og en større produksjonssektor kan gjenreises.

FORTSATT ER det slik at grenser teller. Immigrasjonspolitikken må ha legitimt grunnlag. Innovasjon og entreprenørskap må dyrkes, desentralisering er nødvendig, og et godt organisert arbeidsmarked er kjernen i en god sosial modell.

EU-systemet slik det virker i dag, må reformeres og gjøres løstere. Den europeiske fellen er derfor å ikke greie å gjøre de nødvendige endringer raskt nok, men gjennom tvangsmidler videreføre et system som verken leverer trygghet eller økonomisk framgang for vanlige folk. Dramatikken nå er at de ledene land ikke lenger har en omforent plan om prosjektet.

Forfatteren har skrevet boken «Europa etter EU».